

COMBAT

EDITAT PER UN GRUP DE PATRIOTES CATALANS D'AMERICA, EN DEFENSA DELS PAISOS DE LLENGUA CATALANA: PRINCIPAT DE CATALUNYA, I ELS REGNES DE VALENCIA I DE MALLORCA (58.532 Kms.² — 1.804 Municipis — 5.901.000 habitants)

ABRIL - SETEMBRE DEL 1957 — PUBLICACIO MENSUAL — NUMEROS 10 al 15

LA RONYA COMUNISTA

SABEN fer LA SEVA PROPAGANDA; es titulen catalans i en són tant com el moro Muça; escriuen el català que ja els coneixem a tot arreu, i que hem patit a Cuba durant tants d'anys amb aquell paperot que editaven, i que desvergonyidament titulaven "Per Catalunya", "Portantveu de la democràcia catalana a Cuba". A Mèxic ho feien més en gran; tenien un títol "Casal Català" que ara ha hagut de plegar, perquè l'èxit sorprenia a la mateixa empresa, i una fullaraca amb tot el verí comunista, que surt amb el nom de "Catalunya"; recordem com Comorera, en els seus bons temps, omplia pàgines i més pàgines del seu gran format, amb aquells discursos que no podia païr ningú, volent demostrar l'indemostrable. Després, les mateixes pàgines servien per a publicar les més grans obscenitats contra d'ell, no oblidant aquella dantesca carta de Nuri Comorera, escrita contra el seu pare, i dictada per algun corifeu entrenat en les vileses més espantoses.

Vol dir, que tot ho podem esperar dels comunistes que titulant-se catalans, no en tenen ni el nom, i han de seguir, com uns ilotes qualsevols, i de la pitjor i més degradada mena, LA VEU DE L'AMO, que no és altra en aquest cas, que la de l'espanyolíssim i anticatalana "Passionaria", per altra nom batejada a l'Església catòlica, apostòlica i romana, amb el nom de Dolors, i quin cognom basc, Ibaruri, ha deshonorat. Bé és veritat que aquests Dolors li venen consignats i ben empaquetats de la URSS per a ensenyança d'Occident que, segons ells, bé prou ho necessita.

Seriem injustos si no consignéssim alguns punts d'aquest manifest que ara, al plegar, ens dirigeix a nosaltres. "ALS CATALANS" aquest "CASAL CATALA DE MEXIC". I n'hi ha per llogar-hi cadires! Vegem els objectius que diu es proposaren al constituir-se: Primer, la UNITAT dels catalans, PERO MANANT ELS COMUNISTES, com ho feren durant la nostra guerra, assessinant a tort i a dret. Segon, la protesta constant, amb la mena de literatura a que ja ens té acostumat el comunisme. I tercer, potser el més important de tots: "RECORDAR I MANTENIR LES COSTUMS I EL NOSTRE FOLKLORE COM EXPRESSIO DEL SENTIMENT NACIONAL DE CATALUNYA". Heus ací la seva gran aspiració; record del porró i la barretina i manteniment del "Pobre Terrisser, el pobre terrisaire". Si és el cas català "als costums" (masculí, no pas femení com ells escriuen; buit, no pas VUIT com també ho fan) i al folklore, haurem ben guanyat la glòria, no del Cel, sino la staliniana o leniniana, sense separar-nos mai de la línia marxista. Aquesta fou la gran troballa del comunistes que, havent nascut a Catalunya, a Mèxic bevien en porró i renegaven com uns carreters (folklore pur).

Ara tot es qüestió de "buscar coincidències" amb l'Honorable President de Catalunya com ells l'anomenen i en fan el gran plat; per altra banda també Tarradellas els va dedicar un gran elogi; tots hi surten guanyant! I mireu si en són de desvergonyits, que parlen de "l'alliberació de Catalunya" i el seu folklore, i que tots hem de servir la causa de la "UNITAT", (se n'omplen sempre la boca d'unitat), amb serena meditació, que es la "millor manera de servir la causa" (la d'ells, es clar) amb "àmplia entesa republicana", i tot aquest cuinat, dirigit per una "puresa de conducta", "noblesa de fins" i "noms prestigiosos", citant els de Lluhi i Vallescà (desconeixiem que s'hagués passat al comunisme i no ho podem pas creure) Macià Guarro i Pere Ros, que deuen conèixer molt a casa seva, i, la gran troballa, en Navarro Costabella, que al passar-se al comunisme hi va deixar la pell. (Perque no EL Joan Comorera i EL Josep Moix?)

ALERTA, CATALANS DE MEXIC! ALERTA, ORFEO CATALA DE MEXIC! Se'ns diu que heu deixat infiltrar-se els comunistes a casa vostra! Ja tindreu feina a treure-us la ronya de sobre, com la tinguèrem aci, en el Centre Català. Us ho advertim, però potser ja no hi sereu a temps! Patriotes catalans de Mèxic; mobilitzeu-vos contra la ronya comunista!

J. MAS TARRES

CATALUNYA ENDINS

Per una actual i definitiva accepció

PER diverses raons d'ordre intern i extern, CATALUNYA és un poble desorientat. La polarització mínima necessària per al normal govern d'un poble no existeix. CATALUNYA ha sofert un fort deballestament, que solament una tasca conscient de les minories, plenament i lliurement realitzada durant algunes generacions, podrà endegar convenientment i sense perill de recaure. Mentrestant, la realitat és delicada, avui i demà sense el règim actual, i és premisa essencial, en qualsevol empresa que s'emprenqui, considerar-la degudament: **CATALUNYA és un poble desorientat**. Val a dir, descatalanitzat, donant- al concepte "catalanitat", enunciat implícitament, una accepció radical absoluta. I aquest fenomen de descatalanització de CATALUNYA de que parlem ara i que ens és, per altra banda, tan familiar, inclou, no menys, que el perill —si bé no res més que el perill— de la desaparició de CATALUNYA de la geografia humanística del món. Més, tenint en compte que ens trobem a mercè d'un poble absolutista, de fort decantament militarista, assimilador, i que aquest poble, per aquella descatalanització essencial, compta dins de CATALUNYA amb forts contingents, d'indole activa i passiva, que els són decididament favorables.

Descatalanització de CATALUNYA que comporta dues desviacions principals, de conseqüències suïcides l'una i l'altra: deseuropeització i castellanització. CATALUNYA és un poble decididament europeu; pel seu origen, per la seva història, però sobretot, i això és el que més ens interessa, per la seva concepció del món, per la seva peculiar manera de sentir i fer. Poble europeu, és veritat, amb característiques pròpies que fins poden portar-lo a una oposició amb Europa, però en tot cas en el sentit de superació d'Europa, mai anti-Europa. Cosa que ens porta a l'evidència de que CATALUNYA viu necessàriament d'Europa i que l'allunyament d'ella presuposa la mort. En tot cas, debilitament i això en proporció al grau d'allunyament.

S'ha dit, magistralment, que CATALUNYA participa essencialment d'elements europeus, mediterranis i hispànics. I ens sembla aquesta una síntesi meravellosa, tan difícil de superar com de viure-la. Doncs bé: per res del món voldríem veure la supressió de cap d'aquests tres elements, bo i recordant, però, emfàticament, que, realitzada, humanitzada l'aital síntesi en aquest cos viu que és CATALUNYA, es tracta ja d'elements indivisibles i independents, en realitat, d'Espanya, d'Europa i del Mediterrani, per bé que lògicament segueixi nodrint-se també, només també, en llur proximitat. Però ja una lleugera consideració conceptual dels quatre factors enunciats, hispànic, europeu, mediterrani i la síntesi, CATALUNYA, ens porta ràpidament a la següent conclusió: mentre la supressió, en la realitat catalana, dels elements hispànics, portaria, per llur naturalesa (que en direm) mística, un desvirtuament i una ineficàcia, però no la mort, no la transvaloració radical, la supressió dels elements europeus, sí. I el mateix dels elements mediterranis. CATALUNYA no pot deseuropeitzar-se, com no pot desmediterranyitzar-se. Altrament deixa d'ésser CATALUNYA.

No oblidem que mentre no coneixem, per no haver-lo patit, un afrancesament, per exemple, o germanització, en el llenguatge, ni tampoc el que podria ésser una italianització, o fins i tot una sicilianització o provençalització, posem per cas, si podem conèixer, per tenir-se elements de judici a l'abast, i tants, si coneixem el que arrossega la castellanització, que ho és, abans que res i com a principal vehicle, precisament en la parla. I remarcarem encara, pel que fa a la castellanització, i molt insistentment, la distinció trascendental, clara, que hi ha entre "elements hispànics en"

Director: Lluís Alvarez. Administrador: Salvador Villà.—Tacón 16 Havana-Cuba. Preu de l'exemplar 10 centaus.—Un any: 1 peso.